

Derfor skal vi ikke have jagttid på Knortegås

Der er brug for mindre jagt i Danmark, ikke mere!

Danmark har i forvejen en af de længste lister over fuglearter med jagttid, og jagten på især kystfugle er mere intensiv i Danmark end i de fleste andre lande. Derfor er der behov for at få lagt en dæmper på den mest intensive jagt i Danmark, og ikke brug for mere jagt.

For jagtfredede arter gælder, at de i dag er langt mere tillidsfulde, end de ville være, hvis der indføres jagttid på dem. Tillidsfulde flokke af alle fuglearter giver store naturoplevelser for både fuglekiggere og den almindelige befolkning. Fuglenes tillidsfulde adfærd er endvidere en vigtig forudsætning for, at de kan udnytte fødemuligheder og rasteplasser i mange af de danske vådområder og kystnære farvande.

DOF mener, at der må være råd til, at nogle flere større vandfuglearters bestande får lov til at udvikle sig frit i overensstemmelse med naturens bæreevne. Det er det ellers kun de tre svanearter og Gravand, der kan, idet der jo også ønskes regulering af bestanden af Bramgæs. Og modsat Bramgæsen gør de rastende Knortegæs i Danmark ikke nævneværdig skade på landbrugsafgrøder.

Jagt på Mørkbuget Knortegås rummer desuden store risici for forveksling med den fåtallige og meget sårbare bestand af Lysbuget Knortegås, der er en af de fuglebestande, som Danmark har det største internationale ansvar for at beskytte. Lysbuget Knortegås, der til forveksling ligner Mørkbuget Knortegås, er på EU-fuglebeskyttelsesdirektivets bilag 1 over arter, der kræver særlig beskyttelse.

Siden fredningen i 1972 er knortegæssene blevet langt mere tillidsfulde, så mange mennesker kan opleve dem på rimelig nær hold. Foto: Erik Thomsen, Nordfyn.

Det kostede årtiers arbejde at få Knortegåsen jagtfredet i 1972, hvor Vildtbiologisk Station endog skrev, at den ”Nuværende beskydning af den *mørkbugede race* i Danmark og Vesttyskland er næppe i sig selv en afgørende, begrænsende faktor, men baggrunden herfor må siges at være, at de fleste europæiske lande afholder sig fra en beskydning. Modsat denne vurdering nærmest eksploderede bestanden i antal efter den danske fredning, en stigning som muligvis også blev understøttet af reduceret jagt i Rusland. Man bemærker yderligere, at Danmark også dengang argumenterede med, at når de fleste andre lande havde fredet en truet art, så kunne man frejdigt hævde, at nu kan vi godt fortsætte med jagten i Danmark – en logik som må siges at være udtryk for en ikke ringe kynisme og mangel på helt elementær moral.

Bestanden af Mørkbuget Knortegås har været for nedadgående og senere stabiliseret i de seneste årtier på grund af faldende ynglesucces på de arktiske ynglepladser i Rusland. Bestanden er siden topårene i 1993-95 reduceret fra ca. 315.000 til omkring 200.000 individer, dvs. en tilbagegang på 35 %. Der er altså på ingen måde tale om en bestandsudvikling som for er række andre gæs, der er øget voldsomt i antal pga. de stærkt øgede fourageringsmuligheder på vintergrønne marker i hele Vesteuropa.

Jagt på Knortegås langs vores kyster vil forstærke tendensen til, at gæssene i endnu større omfang søger føde på landbrugsarealer i stedet for at æde ålegræs, der tidligere udgjorde den absolut vigtigste føderessource for gæssene i Danmark. Dette vil forstærke konflikten med landbruget.

Dansk Ornitologisk Forening

30. januar 2017; opdateret 9. september 2020